

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/266/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2009
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI:

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa MUDr. D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom H. č. XX, B., proti odporcovi S. R., zast. M. S. SR, Ž. N.. č. XX, B., v konaní o náhradu škody a nemajetkovú ujmu, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Čadci, č.k. 6C 125/2006-110, zo dňa 27. mája 2008, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým si voči odporcovi uplatňoval z titulu náhrady škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom stratu na zárobku 7.200.000,- Sk a nemajetkovú ujmu 10.000.000,- Sk zamietol, žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Za rozhodujúce pre vyhoviecie návrhu považoval, či v zmysle ust. § 15 a §16 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení zmien a doplnkov si navrhovateľ uplatnil svoj nárok voči odporcovi v rámci predbežného prejednávania veci, keď súdu predložil podanie, adresované Ministerstvu spravodlivosti SR, t.j. odporcovi označené ako žiadosť o predbežné prerokovanie zodpovednosti štátu SR za škodu, spôsobenú nesprávnym konaním orgánov štátu a jeho nesprávnym postupom podľa zák. č. 58/69 Zb., pričom podkladom pre uplatnenie nároku bolo konanie v trestnej veci, vednej pod sp. zn. 28T 95/2003 a nie okolnosti, ktoré tvorili podklad žaloby v prejednávanej veci. V tejto si navrhovateľ uplatňuje náhradu skutočnej a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v súvislosti s prieťahmi v konaní, vedenom na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 17C 100/2003, keď nečinnosť súdu považoval za kauzálnu súvislosť so svojím odchodom do predčasného dôchodku. V tomto smere sa odvolával na vyjadrenie primára MUDr. J. V. zo dňa 15.12.2003, ktorý zohľadnil príčinnú súvislosť medzi „obštrukciami“ súdu a jeho invalidizáciou. Z potvrdenia primára interného oddelenia NsP T. mal súd zistené, že u navrhovateľa nie je možné jednoznačne potvrdiť úvahu o chronickej hypertenzii, i keď je zjavné, že pacient reaguje na stres, hlavne na psychický podnet zvýšením tlaku, v súvislosti s čím možno reálne uvažovať, že u navrhovateľa psychický podnet - stimul výrazne zasiahne do logickej obrannej reakcie organizmu formou náhleho zvýšenia krvného tlaku, ktorého hranicu a výšku vzostupu nie je možné odhadnúť. V nadväznosti na to zastal názor, že z vyjadrenia primára vyplýva iba kauzálna súvislosť negatívneho psychického podnetu s náhlým zvýšením krvného tlaku, avšak nie je príčinná súvislosť medzi konaním Okresného súdu v Žiline vo veci 17C 100/2003 a predčasnou invalidizáciou navrhovateľa. Za nie bez významu okresný súd považoval i závery nálezu Ústavného súdu SR III.ÚS 187/2005, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že postupom Okresného súdu v Žiline, v konaní pod sp. zn. 17C 100/2003 bolo porušené základné právo navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, prikázal Okresnému súdu v Žiline, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov, avšak vzhľadom na to, akým spôsobom vznikli zbytočné

prieťahy v konaní, na to že došlo k závažnej prekážke v konaní, ktorú nezapríčinil vo veci konajúci okresný súd, ale ten, na jej vznik len nereagoval zákonnými prostriedkami, považoval za dostatočné vyslovenie porušenia označených práv a vydanie príkazu na pokračovanie v konaní bez primeraného finančného zadosťučinenia. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., 151 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, hoci bol v konaní úspešný náhradu trov prvostupňového konania nepriznal s tým, že túto si zákonným spôsobom neuplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. V odvolacom návrhu žiadal zrušiť rozsudok okresného súdu, vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietol zaujatosť Krajského súdu v Žiline s tým, že tento súd je obsadený sudcami tvoriacimi „komando sudcov“, ktorí sa vyžívajú na žalobcovi ako na svojej obeti brutálnou zaujatosťou a po zrušení rozsudku žiadal, aby odvolací súd vyhovel jeho návrhu v celom rozsahu. Vysvetlil, že podaním žaloby, vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 17C 100/03 dňa 3.2.2003 proti štátu SR, si uplatnil náhradu škody a nemajetkovú ujmu podľa zákona č. 58/1969 Zb.. Od 1.7.2004 však platil zákon 514/2003 Z.z. a konanie 17C 100/03 sa tak dostalo pod kuratelú zákona č. 514/2003 Z.z.. Zákonná sudkyňa v konaní 17C 100/2003 bola zjavne nečinná, čo potvrdil i nález Ústavného súdu SR III. US 187/05-42, zo dňa 23.11.2005, pritom ústavný súd prikázal konať bez ďalších prieťahov, čo sudkyňa M. nerešpektovala, správala sa drzo, nespratne. Okrem uvedenej drzosti vyvolala M. aj konanie na Okresnom súde Bratislava II o žalobcovej spôsobilosti na právne úkony pod Ps 12/04, pričom toto konanie si doslova vynucovala na druhom súde za spolupráce sudcu Mgr. Š. a predsedu súdu OS Žilina P. H., čo sa im napokon podarilo a konanie Ps 12/04 začalo. Ihneď na to sudcovia prerušili všetky konania na OS Žilina v počte asi 10 žalôb z dôvodu čoho navrhovateľ dospel k presvedčeniu, že si konanie Ps 12/04 vynútili iba preto, aby nekonali v ostatných veciach. Týmto sa postarala A. M. o navyšovanie škody tým, že žalobca sa nemohol dostať k exekučnému titulu a vymáhať škody v iných veciach. Od roku 1998 naďalej žalobcu štát zahŕňal protizákonným vyčíňaním, postaral sa o dlhodobú frustráciu, ktorá viedla k akútnemu zvýšeniu krvného tlaku u žalobcu a poškodeniu zdravia, krvácanie do mozgu s trvalou invalidizáciou. Krátky posudok MUDr. J. V. považoval za znalecký posudok, ktorý jasne vyjadruje príčinnú súvislosť medzi chronickou frustráciou a náhlym zvýšením krvného tlaku u navrhovateľa s náhlym krvácaním do mozgu, s jeho následnou plnou invalidizáciou. To viedlo k strate zárobkovej činnosti a strate na zárobku s dôsledkami straty na dôchodku, čo je u navrhovateľa jasná škoda. Za hnusné klamstvo označil tvrdenie sudkyne H., že žiadosť o predbežné prerokovanie veci nepodal a v prílohe odvolania doložil prípis, adresovaný MS SR, zasielaný mu 30.1. 2006. Zastal názor, že JUDr. H. vôbec nevidela spis sp. zn. 17C 100/03, vôbec sa neunavovala a ani nedoručila žalobcovi vyjadrenie odporcu. Konala svojvoľne a tak vyzerá aj jej rozsudok.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 15a ods. 3 O.s.p. v námietkach zaujatosti musí byť uvedené proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa účastník podávajúci námietky zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti súd neprihliadne; v takomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Navrhovateľ v podanom odvolaní sudcov Krajského súdu v Žiline označil za „komando sudcov“, ktoré sa vyžíva na žalobcovi ako na svojej obeti brutálnou zaujatosťou. Dôvod, od ktorého toto svoje presvedčenie odvodil, nekonkretizoval, ani časovo nelimitoval.

V prílohe odvolania predložil prípis, zasielaný odporcovi 30.1.2006, označený ako žiadosť o predbežné prerokovanie veci o náhrade škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. vo veci pred Okresným súdom v Žiline, v konaní sp. zn. 17C 100/03. Zároveň so žiadosťou navrhovateľ odporcovi doručil žalobný návrh v predmetnej veci s tým, že dôkazy si môže preskúmať v informačnom centre súdu, prípadne dať si vyhotoviť kópiu.

Podaním žiadosti o predbežné prerokovanie veci, resp. nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, zároveň s podaním žaloby o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu prietiahmi v konaní 17C 100/2003 vznikla, navrhovateľ založil nedostatok podmienky konania v zmysle ust. § 103 a §104 O.s.p., nakoľko žaloba bola podaná bez predbežného prejednania nároku navrhovateľa, pred uplynutím 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti odporcom. Na druhej strane predbežné prejednanie nároku na náhradu škody u príslušného ústredného orgánu má neformálnu povahu, nie sú preň stanovené žiadne procesné predpisy a nepredpokladá sa ani, že by tento orgán vydával nejaké rozhodnutie. Krajský súd za postačujúce preto považoval negatívne stanovisko odporcu, podané v predmetnej veci, v ktorom podrobne zdôvodnil v čom vidí neopodstatnenosť nároku navrhovateľa a prečo odmietol jeho požiadavku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vyhovieť.

Nesporne, Ústavný súd SR vo svojom náleze III. US 187/05, konštatoval, že postupom Okresného súdu Žilina v konaní pod sp. zn. 17C 100/03 bolo porušené základné právo navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote. Prikázal okresnému súdu, aby vo veci bez zbytočných prietahov ďalej konal, avšak vzhľadom na spôsob akým vznikli zbytočné prietahy v konaní a najmä na to, ako došlo k závažnej prekážke v konaní, ktorú nezapríčinil vo veci konajúci okresný súd, ale tento na jej vznik nereagoval zákonnými prostriedkami, ale nečinnosťou, považoval za dostatočné vyslovenie porušenia označených práv a vydanie príkazu na pokračovanie v konaní. Primerané finančné zadosťučinenie, ktoré si navrhovateľ uplatňoval vo výške 1.000.000,- Sk mu nepriznal.

I keď pre mnohotvárnosť nesprávneho úradného postupu nemožno podať jeho výstižnú definíciu, vychádza sa z predpokladu, že sa jedná o škodu vyvolanú inou činnosťou štátnych orgánov, než činnosťou rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom možno považovať porušenie pravidiel, predpísaných právnymi normami pre počínanie štátneho orgánu pri jeho činnosti a to i pri takých úkonoch, ktoré sú vykonávané v rámci činnosti rozhodovacej, avšak neodrážajú sa bezprostredne v obsahu vydaného rozhodnutia. Za nesprávny úradný postup je treba považovať i nevydanie, resp. oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade so zákonom vydané v stanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania.

Podľa článku 38 ods. 2 LPS každý má právo, aby jeho vec bola prejednaná bez zbytočných prietahov.

Podľa ust. § 6 O.s.p. súd je povinný v konaní postupovať v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi sporné boli spoľahlivo zistené. Merítkom správnosti úradného postupu z hľadiska včasnosti rozhodnutia je splnenie zásady rýchlosti súdneho konania, ktorá zakladá významné právo účastníka, aby jeho vec bola súdom prejednaná a bolo o nej rozhodnuté bez zbytočných prietahov a v primeranej lehote. Nejde však o hľadisko absolútne, ktoré by mohlo prevážiť iné požiadavky na súdne rozhodovanie, ktorými je i napr. povinnosť súdu oprieť svoje rozhodnutie o spoľahlivé zistenie skutkového stavu veci, obzvlášť v prípadoch, keď sú napr. v civilnom konaní niektoré skutočnosti medzi účastníkmi sporné.

To, že účastník súdneho konania pre nečinnosť súdu nedosiahol požadovaného včasného vydania súdneho rozhodnutia je nepriaznivým dôsledkom nesprávneho úradného postupu, samo o sebe však škodu v zmysle ust. § 442 ods. 1 OZ nepredstavuje. O majetkovú ujmu, ktorá je odškodniteľná pôjde iba vtedy, ak by malo nevydanie rozhodnutia dopad do majetkovej sféry účastníka. Pre splnenie podmienky príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody je významné to, či by pri obvyklom priebehu udalosti bolo možné očakávať, že určitá okolnosť, od ktorej navrhovateľ vznik škody odvodzuje by nenastala, pokiaľ by k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo.

V preskúmvanej veci navrhovateľ svoj nárok na náhradu škody a nemajetkovú ujmu odvodzuje od skutočnosti, že v dôsledku prietahov v konaní, vedenom na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 17C 100/2003 došlo u neho k predčasnej a úplnej invalidizácii. Svoje presvedčenie oprel o záver primára MUDr. J. V., ktorý potvrdil, že navrhovateľ reaguje na stres, hlavne na psychický podnet zvýšením tlaku

a psychický podnet -stimul u navrhovateľa výrazne zasiahne do logickej obrannej reakcie v organizme formou náhleho zvýšenia krvného tlaku, ktorého hranicu a výšku vzostupu nie je možné odhadnúť.

I keď je možné, že v dôsledku zvýšenia krvného tlaku došlo k úplnej invalidizácii navrhovateľa, nemožno túto spájať práve s konkrétnym konaním, vedeným na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 17C 100/2003. Ak by tomu tak bolo, bolo potrebné zo strany navrhovateľa v prvom rade preukázať, že nebyť prieťahov v konaní pred Okresným súdom v Žiline sp. zn. 17C 100/2003, nebolo by u neho k zvýšeniu krvného tlaku došlo do takej miery, že by nemohol vykonávať ďalej svoje povolanie a nestal sa predčasne invalidným. Práve túto okolnosť krajský súd považoval za významnú pre posúdenie odôvodnenosti nároku navrhovateľa, teda že nepreukázal, že nebyť nesprávneho úradného postupu okresného súdu spočívajúceho v nereagovaní zákonnými prostriedkami na prekážky ktoré v jeho konaní, avšak bez vlastného zavinenia vznikli, nebolo by k invalidizácii a teda i vzniku škody u navrhovateľa došlo. Tieto okolnosti navrhovateľ nepreukázal, neunesol dôkazné bremeno, a preto v konečnom dôsledku krajský súd rozsudok okresného súdu ako správny, pokiaľ jeho návrh zamietol, potvrdil.

Navrhovateľ v odvolacom konaní úspešný nebol, odporca sa k jeho odvolaniu nevyjadril, krajský súd o veci rozhodol na neverejnom zasadnutí, bez nariadenia pojednávania. Odporcovi tak preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli a krajský súd rozhodol spôsobom, uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.